

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **K. R.**, zastoupené Mgr. Ondřejem Holkem, advokátem se sídlem Ostrava, Výškovická 122, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2005, č. j. OAM-1092/VL-07-12-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2006, č. j. 59 Az 82/2005 - 19,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Ondřeje Holka **se u r č u j e** částkou 5712 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2005, č. j. OAM-1092/VL-07-12-2005, žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“, ve znění účinném do 12. 10. 2005).

Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného podala žalobu, kterou Krajský soud v Ostravě zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem ze dne 29. 9. 2006.

Rozsudek žalobkyně (dále též stěžovatelka) napadla kasační stížností doplněnou podáním ze dne 31. 1. 2007. Jak uvedla, v řízení nebylo prokázáno, že žádost o udělení azylu podala s cílem účelově se vyhnout hrozícímu vyhoštění nebo vydání k trestnímu stíhání do ciziny. Ve vlasti by byla vystavena pronásledování z politických a náboženských důvodů. V širším kontextu je totiž politickým důvodem i strach z rodiny bývalého manžela a z manžela současného, zejména když neměla možnost obrátit se s pomocí na státní orgány. Dodala, že se krajský soud nevypořádal s její námitkou týkající se obav z návratu do země původu. Je vystavena opravdovému strachu a v bezpečí je jedině mimo hranice Ukrajiny. Navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť zákon o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

K samotným důvodům kasační stížnosti se podává, že otázkou zjišťování a hodnocení skutkového stavu při zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, ve znění účinném do 12. 10. 2005, a mírou následného soudního přezkumu postupu žalovaného se zdejší soud zabýval např. v rozsudku ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz.

Poukázala-li stěžovatelka na nevztažení překážek vycestování, připomíná kasační soud, že otázka povinnosti správního orgánu rozhodnout o překážkách vycestování za současného zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné dle § 16 zákona o azylu byla předmětem rozsudku tohoto soudu ze dne 22. 9. 2004, č. j. 5 Azs 230/2004 - 45, www.nssoud.cz. Z tohoto pohledu se také krajský soud žalobní námitkou uplatněnou v tomto směru zabýval.

Pokud stěžovatelka v kasační stížnosti tvrdila, že ve vlasti byla pronásledována z politických či náboženských důvodů, pak jde o tvrzení, která ve správním řízení ani v řízení před krajským soudem neuváděla. Z pohledu přezkumu kasačním soudem jde o tvrzení nová, která stěžovatelka uplatnila až poté, co bylo vydáno napadené rozhodnutí. K takovým skutečnostem Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

V řadě rozhodnutí, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, rozsudek ze dne 2. 3. 2005, č. j. 4 Azs 271/2004 - 58, rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 92/2004 - 50, či rozsudek ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 81/2006 - 85, všechny publikovány na www.nssoud.cz, se pak soud dostatečně zabýval i azylovými důvody spočívajícími v „pronásledování“ ze strany soukromých osob, a to i ze strany rodinných příslušníků.

Lze dodat, že kasační soud neshledal ani žádné pochybení krajského soudu tak výrazné intenzity, o němž by bylo možno se důvodně domnívat, že zapříčinilo odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by způsobilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Žalobkyni byl pro řízení o výše uvedené kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.).

Výše odměny byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě právního zastoupení a v písemném podání týkajícím se věci samé ze dne 31. 1. 2007, a náhrady hotových výdajů, tedy ve výši 2x 2100 Kč a 2x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 4800 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 912 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 5712 Kč.

Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu